

rozh. č. 1810 sb. n. s.). Není proto správný názor zastávaný v dovolací odpovědi, že platí tu kratší lhůta § 575 prvý odstavec c. ř. s. a že proto dovolání jest opožděné.

Dovolání opřené o dovolací důvody § 503 čis. 1 a 4 c. ř. s. není však opodstatněné. Dovolatel se snaží vyvoditi zmatečnost řízení z toho, že usnesením, které tvořilo exekuční titul, bylo rozhodnuto o věci nepatřící na pořad práva. Není třeba otázkou tou se obírat, poněvadž v souzeném případě nejde o řízení, na základě jehož toto usnesení bylo vydáno, nýbrž o řízení na žalobu, kterou povinný uplatňuje námitky proti soudní exekuci, pro kterou podle § 1 j. n. příslušnými jsou řádné soudy. Není tu tedy vytýkané zmatečnosti. Třebaže není podle zákona překážky domáhati se soudního výroku, že exekuce jest nepřípustná i z toho důvodu, že exekuční titul jest neplatný, není dovolací důvod § 503 čis. 4 c. ř. s. opodstatněn. Dovolatelův názor, že exekuční titul, o který tu jde, není platný, poněvadž výpověď z bytu podléhajícího ochraně nájemníků se stala nikoli v řízení nesporném, nýbrž v řízení sporném, nemá v zákoně opory, jak dovodil nejvyšší soud v rozhodnutí čis. 10.655 sb. n. s., jehož odůvodnění použil odvolací soud a na něž se dovolatel poukazuje.

Čís. 12433.

Navrhovatele, jenž svůj návrh v nesporném řízení písemně odůvodnil, netřeba ještě vyslechnouti osobně.

K sesazení poručníka nestačí jeho nevěle s matkou poručence, nýbrž jest třeba nepřátelství.

Matka, jež byla v otcově závěti navržena za mateřskou poručnici, nemůže podle § 258, poslední věta, obč. zák. žádati, by jí odstoupil poručenství poručník, jenž byl ustanoven s jejím souhlasem a jenž úřad řádně vykonává, nanejvýš když se znovu provdala a dosavadní poručník hájí zájmy poručence účinně i proti matce poručence.

(Rozh. ze dne 10. března 1933, R II 35/33.)

Návrh matky dětí, by byla ustanovena mateřskou poručnicí dětem a by dosavadní poručník Julius K. byl zbaven úřadu, o b a n i ž š í s o u d y zamítly.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 46 odst. 2 zák. čis. 100/1931, lze si stěžovati proti souhlasným usnesením nižších soudů jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Návrh rekurentky, aby byla ustanovena mateřskou poručnicí svým dětem a dosavadní poručník zbaven byl úřadu poručenského, byl zamítnut oběma nižšími soudy. Rekurentka vytýká napadenému usnesení zmatečnost a nezákonnost. Z m a t e č -

n o s t řízení podle § 41 písm. g) cit. zák. spatřuje v tom, že první soud vydal usnesení, aniž by předem vyslechl účastníky, jak toho žádá § 18 uvedeného zákona. Této zmatečnosti zde není, neboť první soud nemusil stěžovatelku znova vyslechnouti, vždyť odůvodnění svého návrhu podala písemně; nebyl-li předem vyslechnut dosavadní poručník, nebyla tím stěžovatelka zkrácena ve svých právech. Poukaz prvního soudu na odůvodnění usnesení 1. č. 35 stačil, neboť tam první soud podrobně odůvodnil, proč trvá na osobě dosavadního poručníka. Poukazuje-li stěžovatelka na změnu poměrů mezitím nastalou, zejména na okolnost, že se znova provdala, není okolnost tato vzhledem k § 255 obč. zák. způsobitou přivoditi pro ni rozhodnutí příznivější. Nevůle s poručníkem se stěžovatelka ve svém návrhu nedovolávala, ostatně nevůle nestačí, třeba jest nepřátelství s rodiči nezletilcovými (§§ 194 a 254 obč. zák.) ku sesazení poručníka a toto nebylo ani tvrzeno. Není zde však ani nezákonnosti v rozhodnutí nižších soudů. Jest nesporno, že Julius K. byl soudem ustanoven poručníkem za souhlasu matky dětí. Není zde důvodů v § 254 obč. zák. vyjmenovaných, by byl zbaven úřadu poručenského z úřadu. I kdyby se uznalo, že matka dětí měla býti ustanovena za mateřskou poručnici, poněvadž byla v poslední závěti otcově za takovou navržena (§ 198 obč. zák.) a že tedy ji lze označiti za bližší příbuznou dětí, nežli jest jejich strýc Julius K., nemůže táž přes to podle § 258 poslední věta obč. zák. žádati, by Julius K. jí poručenství odstoupil, když týž byl s jejím souhlasem za poručníka ustanoven, úřad ten nastoupil a řádně jej vykonává a matka dětí nemůže tvrditi, že nějaká překážka jí bránila převzítí úřad mateřské poručnice hned po smrti otce dětí. Práva toho může však se nyní dovolávati tím méně, ana se znova provdala (§ 255 obč. zák.) a an, jak ze spisů poručenských vyplývá, strýc dětí Julius K. hájí zájmy dětí účinně i proti vlastní jejich matce, — tak prosadil přiměřenost výživného 1200 Kč, kdežto matka žádala jménem výživného na děti 2400 Kč měsíčně, — takže zájem dětí, — a ten jest směrodatným a jedině rozhodným, — toho vyžaduje, by v osobě poručníka žádná změna nastala.

Čís. 12434.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Otázku, které náklady patří k nákladům zvláštní podstaty, přísluší řešiti konkursnímu komisaři, nikoliv exekučnímu soudci.

Ustanovení posledního odstavce § 127 konk. ř. týká se jen útrat vzešlých správci podstaty z účasti při soudním prodeji a při rozdělení výtěžku, ale nikoliv jeho pohledávky za zvláštní podstatou. O oněch rozhoduje exekuční soudce, kdežto o této konkursní komisař po náležitém šetření s vyloučením pořadu práva a exekučnímu soudci jest vyhrazeno právo, by k odporu hypotekárních věřitelů při rozvrhu nejvyššího podání upravil položky, o kterých bylo konkursním komisařem závazně pro něho rozhodnuto, že se týkají zvláštní podstaty.

(Rozh. ze dne 10. března 1933, R II 41/33.)